

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Vedvarende energi: en stor aktør på det europæiske energimarked

COM(2012) 271 final

(2013/C 44/24)

Ordfører: **Ulla SIRKEINEN**

Kommissionen besluttede den 6. juni 2012 under henvisning til artikel 304 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om:

»Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Vedvarende energi: en stor aktør på det europæiske energimarked«

COM(2012) 271 final.

Det forberedende arbejde henvistes til Den Faglige Sektion for Transport, Energi, Infrastruktur og Informationsområdet, som vedtog sin udtalelse den 26. november 2012.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 485. plenarforsamling den 12.-13. december 2012, mødet den 13. december, følgende udtalelse med 163 stemmer for, 30 imod og 26 hverken for eller imod:

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1 EØSU bifalder meddelelsen, som åbner op for en nødvendig diskussion om, hvordan man kan omformulere strategierne for vedvarende energi og de ledsagende politikker på området.

1.2 Udvalget er dybt foruroliget over de stigende priser, som energiforbrugerne skal betale, herunder de høje udgifter til mange nationale støtteordninger. Denne udvikling møder voksende modstand. Udvalget opfordrer Kommissionen til at udarbejde en undersøgelse af de nuværende og forventede fremtidige omkostningstendenser i hele energisektoren. Udvalget støtter målsætningen om at holde udgifterne så langt nede som muligt eller mindske dem og sikre, at vedvarende energiteknologier bliver konkurrencedygtige og i sidste ende markedsstyrede.

1.3 Effektivitetskravene og det indre markeds behov vil efter udvalgets mening bedst kunne imødekommes vha. et system med fælles støtteordninger i hele EU, som er skræddersyede til de forskellige teknologier. Ordningerne bør være tidsbegrænsede og kun anvendes indtil teknologierne er konkurrencedygtige, og man bør undgå overkompensation og sikre målrettet støtte til mindre, lokale løsninger. Så længe det indre marked for energi ikke fungerer efter hensigten, bør støtteordningerne imidlertid tilpasses til de enkelte elprisområder eller de enkelte medlemsstater.

1.4 I stedet for at koncentrere indsatsen om én central model, bør man lægge større vægt på at stimulere udviklingen

af decentraliserede, lokale løsninger. Disse kan og bør styres af lokale hensyn. Bestemmelserne, støtteforanstaltningerne og adgangen til netværk skal være entydige, enkle og pålidelige for at lette de små (egen-)producenters deltagelse.

1.5 Der er store muligheder inden for teknologier for vedvarende energikilder, og det samme gælder for andre teknologier, der sigter mod at reducere CO₂-udledning: rent kul, lagring af elektricitet, efterspørgselsstyring, anvendelse af CO₂, kernespløtning og kernefusion eller reduktion af andre drivhusgasser som f.eks. metan. I mange tilfælde er udviklingen yderst lovende, og den skal fremmes på passende vis. Man bør især støtte demonstration og tidlig ibrugtagning af nye teknologier.

1.6 EØSU anbefaler, at Kommissionen i sit fremtidige arbejde efter år 2020 primært fokuserer på en strategi for CO₂-reduktion. Denne strategi kunne endelig se bort fra målene for vedvarende energi og i stedet tage udgangspunkt i et klart mål for reduktion af drivhusgasser, som er i tråd med de langsigtede mål for reduktion af drivhusgasser samt en CO₂-pris, som er høj nok til, at de relevante aktører gør en indsats for at forbedre effektiviteten og bidrager til FoU og investeringer, men ikke så høj, at det går ud over forbrugerne eller industriens konkurrenceevne. Desuden er der brug for målrettede foranstaltninger for at fremme udviklingen af og investeringer i teknologier for vedvarende energikilder, hvilket i sidste ende vil medføre konkrete forandringer. Disse foranstaltninger skal helst være fælles for hele EU og bør skræddersys til de forskellige teknologier.

1.7 Udvalget bifalder Kommissionens planer vedrørende de skridt, der skal tages i den nærmeste fremtid for at udvide den nuværende ramme for vedvarende energi. Der skal hurtigst muligt iværksættes foranstaltninger for at integrere vedvarende energikilder i energimarkedet og løse spørgsmålene omkring nettilslutning, balancering og netafgifter.

2. Indledning

2.1 Den øgede anvendelse af energi fra vedvarende kilder spiller en central rolle i EU's nuværende energipolitik. Man forventer nemlig, at brugen af vedvarende energi vil bidrage til ikke kun at mindske CO₂-udslippet og øge energiforsynings-sikkerheden, men også til at skabe nye arbejdspladser. Derfor er EU's målsætning om anvendelse af vedvarende energikilder (20 % inden 2020) et af Europa 2020-strategiens overordnede mål.

2.2 I mere end ti år har EØSU i talrige udtalelser givet udtryk for sin støtte til målet om øget anvendelse af vedvarende energikilder og har fremsat bemærkninger og anbefalinger til foreslåede politikker med udgangspunkt i civilsamfundets praktiske erfaring ⁽¹⁾.

2.3 Anvendelsen af vedvarende energikilder har gennemgået en positiv udvikling og overstiger ifølge Kommissionen nu målsætningen om 20 %. I lyset af energikøreplanen 2050 skal der også fremover sikres en positiv udvikling. En af køreplanens såkaldte »no regrets«-muligheder er stærk vækst inden for vedvarende energi. EØSU fremlagde sin udtalelse om køreplanen i juli 2012 og gav udtryk for sin opbakning til den overordnede konklusion om vedvarende energikilder ⁽²⁾.

2.4 Den hurtige vækst inden for vedvarende energi rejser en række spørgsmål omkring udgifterne, påvirkningen af energimarkedet samt infrastrukturbehovet. Tiden er derfor inde til at gøre sig overvejelser om fremtidens politiske alternativer. Investorerne tænker allerede længere end til 2020, og de har også brug for klare signaler om fremtidens politikker for at kunne foretage investeringer i den størrelsesorden, der er behov for på området.

3. Kommissionens forordningsforslag

3.1 Kommissionen agter at fortsætte med at udvikle brugen af vedvarende energi og fremme innovative løsninger. Ifølge energikommissæren kan dette gøres omkostningseffektivt ved at producere vind- og solenergi de steder, hvor det er økonomisk hensigtsmæssigt, og sælge energien videre inden for EU.

3.2 Kommissionen anbefaler en mere samordnet europæisk strategi for støtteordninger samt øget handel med vedvarende energi medlemsstaterne imellem.

3.3 Meddelelsen belyser aktuelle udfordringer og mulige politiske løsninger på følgende områder:

- vedvarende energikilders integration i det indre marked,
- åbning af elmarkedet og vedvarende energi,
- forandring af infrastrukturen,
- forbedring af forbrugernes stilling,
- drivkræfter for teknologisk innovation samt
- sikring af den vedvarende energis bæredygtighed.

3.4 Kommissionen vil fremsætte forslag til en politik for vedvarende energi for perioden efter 2020. Med henblik på at indlede processen med at overveje alternativerne, gennemgår Kommissionen i sin ledsagende konsekvensanalyse tre politiske valgmuligheder:

- 1) dekarbonisering uden mål for vedvarende energi, hvor man satser på målene for reduktion af drivhusgasser og CO₂-markedet,
- 2) fortsættelse af det nuværende system med nationalt bindende mål for vedvarende energi sammen med mål for reduktion af drivhusgasemissioner og energieffektivitet,
- 3) en udvidet, mere harmoniseret forvaltning af hele energisektoren med et overordnet mål for vedvarende energi på EU-plan.

En sammenligning af ovennævnte valgmuligheder viser groft sagt, at alternativerne 1) og 2) i lidt højere grad end alternativ 3) opfylder Kommissionens kriterier. Ingen af mulighederne er dog problemfrie i forhold til de fastlagte kriterier.

3.5 Endelig nævner meddelelsen fire hovedområder, hvor man bør styrke indsatsen frem til år 2020: energimarkedet, støtteordningerne, samarbejdsmekanismerne samt energisamarbejdet i Middelhavsområdet.

⁽¹⁾ EUT C 65 af 17.3.2006, s. 105-113.

⁽²⁾ EUT C 229 af 31.7.2012, s. 126-132.

4. EØSU's bemærkninger

4.1 EØSU bifalder meddelelsen, som åbner op for en nødvendig diskussion om, hvordan man kan omformulere strategierne for vedvarende energi og de ledsagende politikker på området. Udvalget er i vid udstrækning enig i Kommissionens analyse af den nuværende situation og de aktuelle udfordringer og valgmuligheder. Derudover ønsker udvalget at fremsætte følgende bemærkninger.

Vedvarende energikilders integration i det indre marked

4.2 Udvalget påskønner, at Kommissionen gør opmærksom på de hastigt stigende udgifter og omkostninger i forbindelse med vedvarende energikilder – trods de faldende enhedsomkostninger – samt de forventede udgifter til investeringer i produktion, infrastruktur/net og balancering. Udvalget er dybt foruroeligt over de stigende priser, som energiforbrugerne skal betale, herunder de høje udgifter til mange nationale støtteordninger, hvilket kan få uforholdsmæssigt store konsekvenser for forbrugere med lav indkomst. Denne udvikling møder voksende modstand. Selv enhedsomkostningerne vil måske ikke fortsætte med at falde i det nuværende tempo, når de fleste omkostningseffektive valgmuligheder er blevet udnyttet. Udvalget opfordrer Kommissionen til at udarbejde en undersøgelse af de nuværende og forventede fremtidige omkostningstendenser i hele energisektoren. Udvalget støtter målsætningen om at holde udgifterne så langt nede som muligt eller mindske dem og sikre, at de vedvarende energiteknologier bliver konkurrencedygtige og i sidste ende markedsstyrede.

4.3 Hvad støtteordningerne angår, er udvalget enig i, at ændringerne i adskillige nationale ordninger midt i løbetiden har skabt alvorlige problemer. De kortsigtede politikker er også utilfredsstillende, fordi de ikke tager højde for investorerne reelle omkostninger. Det skal sikres, at støtteordningerne er både forudsigelige og omkostningseffektive, lige som teknologiens konkurrenceevne skal fremmes. Det er derfor helt på sin plads at lægge vægt på at udsætte producenterne for markedspriser. Kommissionen bør arbejde på at reformere støtteordningerne, så man også undgår en opsplnitning af det indre marked og i sidste ende arbejder hen imod at afvikle støtten.

4.4 Det vil næppe være effektivt at indføre et enkelt europæisk system, der dækker alle teknologier på området vedvarende energi. Der er snarere brug for fleksible systemer, som er skræddersyede til de enkelte teknologiers udviklingsstadier og forskellige omstændigheder. Kravene om effektivitet og det indre marked vil efter EØSU's mening bedst kunne imødekommes vha. et system med fælles støtteordninger i hele EU, som tilpasses til de forskellige teknologier. Ordningerne bør være tidsbegrænsede og kun anvendes, indtil teknologierne er konkurrencedygtige. Man bør undgå overkompensation, og der skal findes passende ordninger til mindre, lokale løsninger (se punkt 4.11.).

4.5 Så længe det indre marked ikke fungerer efter hensigten og priserne varierer, fordi man ikke har formået at gennemføre den eksisterende EU-lovgivning og fordi der er opstået flaskehalse i transmissionsinfrastrukturen, bør støtteordningerne imidlertid tilpasses til de enkelte prisområder eller medlemsstater, så man opnår størst effektivitet og undgår overkompensation.

4.6 Hvad fremme af samarbejde og handel angår, går EØSU stærkt ind for at øge samarbejdet mellem medlemsstaterne på energiområdet, navnlig en reel fælles energipolitik i form af et Europæisk Energifællesskab. Udvalget støtter også de forslag, der fremlægges i dette kapitel i meddelelsen.

Åbning af elmarkedet og vedvarende energi

4.7 Udvalget deler Kommissionens synspunkt om behovet og udfordringerne for integrationen af vedvarende energi i det indre marked for elektricitet. Markedsprissignalerne – herunder for CO₂ inden for EU's emissionshandelssystem – skal være omfattende for virkelig at kunne fremme investeringer. Udvalget støtter princippet om, at alle elproducenter – herunder producenter af vedvarende energi – påtager sig samme ansvar, også vedrørende balancering.

4.8 »Kapacitetsbetalinger« – hvor myndighederne fastsætter det nødvendige reservekapacitetsniveau – er problematiske, idet de begrundes i, at markedssignalerne ikke garanterer, at disse anlæg er omkostningseffektive. Hvis der er behov for et kapacitetsmarked, bør dette være fælleseuropæisk, i første omgang eventuelt regionalt eller i det mindste koordineret med nabolandene inden for EU.

4.9 Problemet med engrospriser på elektricitet, der presses for langt ned på grund af den stigende andel af vind- og solenergi med meget lave marginalomkostninger, skal undersøges og kvantificeres grundigere. Der skal også tages hensyn til den modsatte effekt, emissionshandlen kan medføre. Mere elektricitet fra vedvarende energikilder vil sandsynligvis gøre engrospriserne på elektricitet langt mere volatile og skabe andre problemer. Når alt kommer til alt, er lave marginalomkostninger ikke nødvendigvis ensbetydende med lave priser for strømforbrugerne, fordi brugerne før eller siden kommer til at betale for alle investeringer samt for produktionen, herunder transmissionen, balanceringen og støtten.

Forandring af infrastrukturen

4.10 EØSU har udtrykt sin opbakning til og udarbejdet en udtalelse om energiinfrastrukturpakken (COM(2011) 658) ⁽³⁾ og understreger nu behovet for at vedtage og gennemføre pakken. Udgifterne til investeringer i den nødvendige infrastruktur kan imidlertid blive uacceptabelt høje, hvis det fastlagte mål er at »producere vind- og solenergi, hvor det giver økonomisk mening, og handle med vedvarende energi i Europa«. Manglende offentlig accept vil også kunne øge udgifterne og de politiske risici.

4.11 Der skal lægges større vægt på at stimulere udviklingen af decentraliserede, lokale løsninger. Disse kan og bør fokusere på de lokale fordele og omfatte forskellige teknologier som biomasse (herunder affald) og geotermisk energi samt vind- og solenergi, alt afhængigt af de lokale forhold. Bestemmelserne, støtteforanstaltningerne og adgangen til netværk skal være entydige, enkle og pålidelige for at lette de små (egen-)producenters deltagelse. Etableringen af lokale hybride energisystemer, som er forbundet ved hjælp af intelligente net og forvaltning, kan gøre det muligt at nærme sig selvforsyning med energi på lokalt plan. Denne tilgang har imidlertid også sine begrænsninger, fordi der er behov for balancestrøm, som primært er baseret på fossile brændstoffer, så længe der ikke er fundet en konkret løsning på problemet med lagring af el til en rimelig pris (jf. Friedrich Wagner, Max-Planck-Institut für Plasmaphysik: »Features of an electricity supply system based on variable input« (vedr. elforsyning baseret på varierende strømtilførsel).

Forbedring af forbrugernes stilling

4.12 Det siger sig selv, at forbrugernes interesser står i centrum for EØSU's holdninger på energiområdet, hvilket udvalget har givet udtryk for i adskillige tidligere udtalelser ⁽⁴⁾. Det handler bl.a. om at foretage en afvejning af høje energipriser som incitament til at spare på den ene side og risikoen for energifattigdom på den anden side. Udvalget støtter Kommissionens strategi om at styrke forbrugernes indflydelse – man kan kun opnå gode resultater, hvis forbrugerne deltager aktivt. Et andet spørgsmål, der fortjener mere opmærksomhed, er, hvordan man sikrer forbrugernes frie valg i praksis.

4.12.1 Udvalget har ved flere lejligheder understreget, at oplysning og uddannelse er helt afgørende, hvis forbrugernes stilling skal forbedres. I den forbindelse bør forbrugerne have adgang til klar og lettilgængelig information om deres eget bidrag til støtten til vedvarende energikilder, hvilket normalt angives som de samlede nationale udgifter til støtte til vedvarende energikilder pr. indbygger. Det vil være oplagt at placere denne information på energiregningen.

⁽³⁾ EUT C 143 af 22.5.2012, s. 125-129.

⁽⁴⁾ EUT C 44 af 11.2.2011, s. 53-56, EUT C 48 af 15.2.2011, s. 81-86 og EUT C 68 af 6.3.2012, s. 15-20.

Drivkræfter for teknologisk innovation

4.13 Der er store muligheder inden for teknologier for vedvarende energikilder, og det samme gælder for andre teknologier, der sigter mod at reducere CO₂-udledning: rent kul, lagring af elektricitet, efterspørgselsstyring, anvendelse af CO₂, kernespløtning og kernefusion eller reduktion af andre drivhusgasser som f.eks. metan. I mange tilfælde er udviklingen yderst lovende, og den skal fremmes på passende vis. Som EØSU har påpeget ved flere tidligere lejligheder, er det vigtigt at udforme og målrette finansieringsredskaberne korrekt i forhold til teknologiernes udviklingsniveau. Man bør frem især støtte demonstration og tidlig ibrugtagning af nye teknologier. Til det formål er det nødvendigt at sikre ressourcerne til SET-planen. Der skal handles her og nu – erhvervssektoren i USA har på det seneste åbenbart øget sine samlede investeringer i forskning og udvikling på energiområdet, hvilket kan få konsekvenser for EU's konkurrenceevne.

4.14 Kommissionen mener tilsyneladende, at tilstrækkelig fælles finansiering og bindende mål er nok til at fremme innovationen og dermed også beskæftigelsen. Disse elementer alene er imidlertid ikke nok til at garantere effektive resultater. Der er også brug for åbne markeder og en velfungerende konkurrence, fordi konkurrencen stimulerer virksomhedernes innovation og fornyelse.

Sikring af den vedvarende energis bæredygtighed

4.15 Målet må være, at energisystemet som helhed er bæredygtigt. Det gælder for alle områder, ikke bare bioenergi. Den miljømæssige og fysiske påvirkning, der er forbundet med brugen af forskellige vedvarende energikilder, varierer. Der er behov for bæredygtighedskriterier for vedvarende energikilder, og i overensstemmelse hermed bør finansiel støtte fra EU-fonde være betinget af erhvervelse af energi fra vedvarende energikilder, der opfylder disse kriterier. Udvalget bakker op om meddelelsens budskaber om bæredygtighed for bioenergi, men ønsker at tilføje, at nye forslag ikke bør øge den administrative byrde for producenterne og forbrugerne. Kravene bør så vidt muligt bygge på allerede eksisterende, relaterede systemer for overvågning og rapportering som f.eks. systemerne vedrørende bæredygtigt skovbrug, der anvendes i mange medlemsstater.

Politik for vedvarende energi efter 2020

4.16 EØSU mener, at det er på tide at gå i gang med forberedelserne af politikken for vedvarende energi efter 2020, som allerede nævnt i punkt 2.4.

4.17 I sin konsekvensanalyse (der i sig selv ikke er fejlfri, fordi der bl.a. mangler tabeller) præsenterer Kommissionen først et »status quo«-scenarie, som udvalget modsætter sig. Hvad de andre tre muligheder for en fremtidig politisk ramme angår, udtrykker udvalget bekymring over følgende punkter:

4.17.1 Muligheden for dekarbonisering uden mål for vedvarende energi efter 2020 garanterer tilsyneladende ikke en bestemt øgning af anvendelsen af vedvarende energi. Denne valgmulighed egner sig dog bedst til et åbent energimarked og ville give de mest omkostningseffektive resultater. Den kan også medvirke til at styrke EU's emissionshandelssystem. Denne valgmulighed giver tilsyneladende sikkerhed for, at brugen af vedvarende energi udvikler sig positivt, i betragtning af den hidtidige markante udvikling inden for vedvarende energi, den eksisterende og voksende fremtidige FoU og andre investeringer, bindende klimamål og fremtidige politikker, som Kommissionen skitserer.

4.17.2 Det vil være effektivt og gavne i hvert fald en del af sektoren for vedvarende energi at fortsætte det nuværende system med bindende nationale mål. Men det vil ikke være nogen garanti for, at dekarboniseringen bliver omkostnings-effektiv. Den prisfastsættelse, som denne valgmulighed opererer med, vil udgøre en alvorlig trussel mod emissionshandelssystemet. Medlemsstaterne ville igen blive nødt til at udforme deres egne politikker for at sikre overholdelsen, hvilket ville hæmme det indre energimarkeds funktionsevne trods alle anstrengelser for at forbedre samarbejdet og handlen. De bindende mål har med held medvirket til at sætte gang i den teknologiske udvikling inden for vedvarende energi i EU, men det vil måske ikke blive ved med at være et overbevisende argument.

4.17.3 Den valgmulighed, som omfatter forvaltning og ambitiøse mål på EU-niveau, kan efter EØSU's mening give mange

vægtige fordele, som er i tråd med idéen om et europæisk energifællesskab⁽⁵⁾. Så længe der ikke er fastlagt mål for reduktion af drivhusgasser, som er i tråd med de langsigtede mål for reduktion af drivhusgasser, bør man foretrække denne valgmulighed. Imidlertid synes de risici for høje omkostninger og manglen på offentlig accept, som Kommissionen påpeger, at være betydelige. Desuden vil der sandsynligvis opstå behov for at etablere store nye, administrative strukturer.

4.18 EØSU anbefaler, at Kommissionen koncentrerer sin indsats omkring en politisk linje for tiden efter år 2020, som hovedsageligt bygger på den første valgmulighed. Denne strategi skal ikke tage udgangspunkt i målsætninger for vedvarende energi, men i et klart mål for reduktion af drivhusgasser samt en CO₂-pris, som er høj nok til, at de relevante aktører gør en indsats for at forbedre effektiviteten og bidrager til FoU og investeringer, men ikke så høj, at det går ud over forbrugerne eller industriens konkurrenceevne. Desuden er der brug for målrettede foranstaltninger for at fremme udviklingen af og investeringer i teknologier for vedvarende energikilder, hvilket i sidste ende vil medføre virkelige forandringer. Disse foranstaltninger skal helst være fælles for hele EU og bør skræddersys til de forskellige teknologier.

De næste skridt

4.19 Det vil meget snart blive nødvendigt at iværksætte foranstaltninger for at gøre de nuværende rammer for vedvarende energi mere funktionsdygtige. EØSU bifalder Kommissionens planer. Der skal hurtigst muligt iværksættes foranstaltninger for at integrere vedvarende energikilder i energimarkedet og løse spørgsmålene omkring nettilslutning, balancering og netafgifter.

Bruxelles, den 13. december 2012

Staffan NILSSON

Formand

for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

⁽⁵⁾ Jf. punkt 4.5 og www.eesc.europa.eu/eec

BILAG

til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse

Følgende ændringsforslag fik mere end en fjerdedel af de afgivne stemmer, men blev forkastet under debatten:

Punkt 1.5

Ændres som følger:

»Der er store muligheder inden for teknologier for vedvarende energikilder, og det samme gælder for andre teknologier, der sigter mod at reducere CO₂-udledning.: ~~rent kul, lagring af elektricitet, efterspørgselsstyring, anvendelse af CO₂, kernespalning og kernefusion eller reduktion af andre drivhusgasser som f.eks. metan.~~ I mange tilfælde er udviklingen yderst lovende, og den skal fremmes på passende vis. Man bør især støtte demonstration og tidlig ibrugtagning af nye teknologier.«

Afstemmingsresultat

Stemmer for: 68

Stemmer imod: 113

Stemmer hverken for eller imod: 21

Nyt punkt 4.3

Der indføres et nyt punkt efter punkt 4.2:

»Hvad angår stigende priser på vedvarende energi fremsætter EØSU følgende bemærkninger:

- Mens oliepriserne er steget støt i de seneste år, er produktionsomkostningerne inden for vedvarende energi faldet konstant og hurtigt. Det betyder, at de snart vil kunne konkurrere med de ligeledes subsidierede fossile energikilder.
- Det er sandsynligt, at priserne på fossile energikilder stiger yderligere som følge af den forringede tilgængelighed og de højere udvindingsomkostninger.
- På Rio+20-konferencen i juni 2012 forpligtede EU (jf. punkt 225 i sluterklæringen) sig til at udfase skadelig og ineffektiv støtte til fossile brændstoffer, som opmuntrer til ødselt forbrug og underminerer en bæredygtig udvikling. Verdensbanken angiver støttens størrelse til at ligge på 775 mia. USD om året. Hvis EU fører dette løfte ud i livet, vil den nuværende prisforskel mellem fossile og vedvarende energikilder blive lavere, også selv om man ikke opfylder et yderligere løfte om også at indregne de eksterne omkostninger. Kommissionen opfordres til at udarbejde og offentliggjøre beregninger herover.
- I Tyskland, som nok er den medlemsstat, hvor udviklingen inden for vedvarende energi har været størst i de seneste år, er der indført en regel om at undtage store energiforbrugere fra bestemte afgifter i forbindelse med tilførsel af strøm fra vedvarende energi. Derved trues deres internationale konkurrenceevne ikke. Listen over såkaldte virksomheder, der er fritaget for sådanne afgifter, er steget støt, hvilket indebærer, at afgifterne er fordelt på stadig færre energiforbrugere. Selv golfbaner, pommefrites-producenter og slagterier kan nu drage nytte af afgiftsfritagelsen. Da disse tilfælde næppe kan siges at have noget at gøre med international konkurrenceevne, planlægger den tyske regering nu at afkorte listen betydeligt, hvilket vil have en omkostningsdæmpende virkning.
- Da el-produktionskapaciteten fra vedvarende energikilder i Tyskland i dag er høj (30 000 MW vindenergi og ca. 29 000 MW solenergi sammenlignet med de 10 000 MW kerneenergi, der stadig produceres), er priserne på elbørserne, navnlig midt på dagen, lavere end nogensinde før.
- Imidlertid er den tyske befolknings accept af den såkaldte energiomstilling særdeles høj. Det skyldes bl.a. også, at mange privatpersoner, nyetablerede energiforeninger og kommunale værker selv producerer strøm og dermed tjener penge og skaber lokale arbejdspladser.«

Afstemningsresultat

Stemmer for: 69

Stemmer imod: 105

Stemmer hverken for eller imod: 21

Punkt 4.13

Ændres som følger:

»Der er store muligheder inden for teknologier for vedvarende energikilder, og det samme gælder for andre teknologier, der sigter mod at reducere CO₂-udledning: rent kul, lagring af elektricitet, efterspørgselsstyring, anvendelse af CO₂, kernespløtning og kernefusion eller reduktion af andre drivhusgasser som f.eks. metan. I mange tilfælde er udviklingen yderst lovende, og den skal fremmes på passende vis. Som EØSU har påpeget ved flere tidligere lejligheder, er det vigtigt at udforme og målrette finansieringsredskaberne korrekt i forhold til teknologiernes udviklingsniveau. Man bør frem især støtte demonstration og tidlig ibrugtagning af nye teknologier. Til det formål er det nødvendigt at sikre ressourcerne til SET-planen. Der skal handles her og nu – erhvervssektoren i USA har på det seneste åbenbart øget sine samlede investeringer i forskning og udvikling på energiområdet, hvilket kan få konsekvenser for EU's konkurrenceevne.«

Afstemningsresultat

Stemmer for: 68

Stemmer imod: 113

Stemmer hverken for eller imod: 20